

твій тато? (Мартуся змішана, дідусь гладить її головку). Скажи ти синку, чи то сестричка твоя?

Осип: Ні дідусю! Я був довго у одного кривого діда. Аж раз цигане украли малу дівчину десь в тих сторонах і продали дідові.

Дідусь: Господи! Дивні суть діла Твої! Говори синку чи не був то такий кривий дід, що як не було нікого то просто ходив?

Осип: Той сам. Під Кальварією ми утікли від него і довго блукаєм по лісах, боїмося жандармів: діда, бо він має на нас папери.

Дідусь: (вznосить очи до неба і молиться тихо, потім бере головку Мартусі і цілує. Музика сильніша, за сценою хор сильно співає):

Бог потіхи нас не лишить,
Бо над нами неба власть,
Бог поможе, Бог потішить
І відраду серцю дасть!

Дідусь: (встає і підносить Мартусю, і Осипа). Чуєте діточки, Бог вже потішив. А ти Мартусе, чи тямиш тата маму?

Мартуся: Ні, лише молюся за них.

Дідусь: І твоя молитва довела тебе тутки!

СЦЕНА V.

(Входить Микетей).

Микетей: Господи, дідусь! А нехай вам Гос-